

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	16XECdo/20/2016
Identifikačné číslo spisu:	2309220508
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2309220508.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: K. J., nar. XX. C. XXXX, bytom B., o vymoženie 770,08 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 25Er/971/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 04. novembra 2014, č. k. 24CoE/69/2014-38 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinný m á proti oprávnenému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Označeným uznesením Krajský súd v Trnave potvrdil uznesenie Okresného súdu Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) z 12. novembra 2012, č. k. 25Er/971/2009-17, ktorým súd prvej inštancie exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie. Potvrdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodcovská doložka dojednaná medzi oprávneným a povinným je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Medzi zmluvnými stranami nebola teda platne uzavretá rozhodcovská zmluva v zmysle ustanovenia § 3 zákona č. 244/2002 Z. z., preto nebola založený ani právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Rozhodcovský rozsudok je preto právne neúčinný a neschopný vyvolať právne následky.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, proti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie, podal dňa 19. decembra 2014 dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. a/, b/, d/, e/, f/ O. s. p., t. j., že rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv

právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p.).

3. Podľa jeho názoru exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, ani zmluvu, na základe ktorej bol vydaný. Viedľajší účastník podľa názoru dovolateľa nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Vo veci je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Považoval za neprijateľné, aby súd poprel prípustnosť a vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, pretože nebol podaný návrh na začatie konania o jeho zrušenie, hoci podľa zákona bol potrebný a taktiež boli splnené všetky podmienky pre právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku. Odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzoval zo skutočnosti, že súdy nevyzvali a ani inak nekomunikovali s oprávneným o jeho právnych a skutkových návrhoch, že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnili, že vo veci nevytýčili pojednávajúce hoci tak boli povinné urobiť a že exekučný súd neumožnil oprávnenému viesť kontradiktórne súdne konanie. Uviedol rozsiahlu argumentáciu k skutočnosti, že odvolací súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve uzatvorenej medzi oprávneným a povinným.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona.

6. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal oprávnený zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť a že dovolanie oprávneného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

8. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 9. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/174/2013, z 12. marca 2014 sp. zn. 3Oboer/58/2013, z 12. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/148/2013, z 11. apríla 2013 sp. zn. 6Cdo/323/2012 a z 11. apríla 2014 sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

9. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým

istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/174/2013, 3Oboer/58/2013, 3Oboer/148/2013, 6Cdo/323/2012, 4Cdo/283/2012, 3Oboer/136/2013, 3Oboer/138/2013, 3Oboer/61/2015, 3Oboer/67/2015, 3Oboer/81/2015, 3Oboer/107/2015 a 3Oboer/110/2015 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza (výrok II.).

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. (výrok III.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.